

De West-hinder vergaan

De West-Hin-der in de grond ge-boord. Daar hoort men o-ver-al van spre-
ken. Me-nig kloek man ligt in zee ver-smoord. Ba-ten niet al hun-ne
kre-ten. Nu lig-gen zij al-len te saant-be-gra-ven in de o-ce-
aan. Denk aan de we-duw-vrav-wen en aan de kin-der-tjes klein
die thans zon-der hun trov-we va-der of echt-ge-noot zijn. Ziet ze de
hand-jes vou-wen de die-pe be-proef-de Lien. Men hoort de kin-
dren bo-ven-dien. Va-der, nooit zul'n z'hem we-der-zien.

DE WEST HINDER IN DE GROND GEBOORD

In de nacht van 13 op 14 december 1912 woedde een hevige storm over de Noordzee. De lichter "Minnie, die gesleept werd door de stoomsleper "Ecbatana" was op weg van Antwerpen naar de Perzische golf. Ter hoogte van het Belgische lichtschip "WEST HINDER" was men het roer van de "Minnie" niet meer meester en kwam de lichter in aanvaring met de "West Hinder". Het lichtschip zonk in minder dan 20 minuten tijd, de 10 koppige bemanning werd in de diepten der zee meegesleurd. Ze lieten 7 weduwen en 20 wezen na.²⁶

309

DE WEST-HINDER VERGAAN !

1.

De West-Hinder in de grond geboord,
Daar hoort men overal van spreken
Menig kloek man ligt in de zee vermoord,
Baten dan niet allemaal hunne kreten ?
Nu liggen zij, allen te saam,
Begraven in de Oceaan !

refrein:

*Denk aan de weduwvrouwen
En aan de kindertjes klein,
Die thans zonder hun trouwen
Vader of echtgenoot hier zijn.
Ziet ze de handjes vouwen,
De diep beproefde liên.
Men hoort de kinderen smeken, bovendien:
Vader, nooit zullen ze hem wederzien.*

2.

De West-Hinder die lag op zijne plaats
Om in tijd van nood hulp te bieden
Maar op eens een kreet weerkaatst:
In grote nood zijn wij zeelieden.
Met moed zijn zij er heen gegaan,
Nu liggen zij daar met man en muis vergaan.

26. "L'Echo d'Ostende" 25-26.12.1912 / Ons Volk Ontwaakt 11.1.1913 +doodsprentje.

3.

Hoe vreselijk ja dit ongeluk
Hier in de stad zich verspreidde.
De vrouwen zijn naar de zee gevlucht,
't Was om hunne man te bevrijden.
Doch te laat, sprak ook de Heer,
De braven er waren er niet meer.

4.

En daag'lijks ziet men aan het strand
Kind'ren en vrouwen staan treuren:
Nog niet hun lijk is aangeland,
Zo iets heeft men nooit weten gebeuren.
De vrouwen smeken op hunne knien:
Mag ik zijn lijk nog eens wederzien !²⁷

Onder andere liefdadige manifestaties ten voordele der nabestaanden van de slachtoffers te Oostende, maakte de Antwerpse café-chantant zanger Julien Bullaert het bovenstaande lied dat door hem werd gezongen in het Café Chantant bij Charles Neyts en verkocht ten voordele van de weduwen en de wezen van de slachtoffers.²⁸

De melodie die hiervoor gebruikt werd was die van het lied dat in Nederland de titel droeg "De Blanke Slavin" en die afkomstig was van Joe Hill, de Amerikaanse vakbondsman.²⁹

27. Tekst + muzieknotatie: mijn bandopname 1953, gezongen door Pol Hagers.

28. R. Verbanck, "Volkse Liedekens" (Ter Ceure Bredene, 1979).

29. Vergelijk de muzieknotatie met lied n° 227, p. 436 "De West-Hinder in de grond geboord" bij Lustenhouwer, *De Geschiedenis van het Café Chantant*, Grafisch Bedrijf Schoonbaert, 1987, overgenomen van mijn originele bandopname en Jaap Van de Merwe, *Groot Keukenmeidenzangboek*, Bruma & Zn. Utrecht/Antwerpen 1976, p. 182: "De Blanke Slavin".